

Cirkulärreferat 3-2005

Fråga om ersättning för psykiskt lidande av övergående natur (sveda och värk) till följd av nära anhörigs död

Vuxna styvbarn, som vid tidpunkten för olyckan hade egna boenden, har ansetts stå sin avlidne styvfader särskilt nära i den mening som bestämmelsen i 5 kap 2 § 3p. skadeståndslagen synes förutsätta för rätt till ersättning. Styvbarnen var tre och ett halvt år respektive drygt ett år gamla när styvfadern flyttade hem till dem. Deras biologiska fader hade avlidit när de var små.

I ett yttrande den 26 maj 2005 uttalade nämnden bl.a. följande.

.....

”Av utredningen framgår att NL avled vid en trafikolycka den 30 maj 2004. Han efterlämnade makan BL, deras gemensamma barn M, född 1982, två egna barn samt BLs två barn Je, född 1973 och Jo född 1976.

BL har för sina barn Jes och Jos räkning yrkat ersättning för sveda och värk till följd av NLS bortgång. BL har bl.a. uppgivit följande. Hon och NL flyttade ihop i maj 1977. Hennes barn, Je och Jo, var då tre och ett halvt år respektive drygt ett år gamla. Deras biologiska pappa avled i slutet av 1970-talet. Je och Jo har vuxit upp med sin styvfar och de har alltid betraktat honom som sin pappa. De senaste åren innan trafikolyckan hade de egna boenden.

Bolaget anser att Je och Jo får anses ha stått NL så nära att de har rätt till ersättning för sveda och värk till följd av NLS bortgång.

Nämnden gör följande bedömning.

I 5 kap 2 § 3 p. skadeståndslagen (1972:207) föreskrivs för den händelsen att en personskada har lett till döden att ersättning skall betalas för personskada som till följd av dödsfallet åsamkats någon som stod den avlidne särskilt nära.

I regeringens proposition (2000/01:68) Ersättning för ideell skada, som legat till grund för den nyss nämnda bestämmelsen, anförs på s. 72 att berättigade till skadestånd är de som har stått den avlidne särskilt nära, främst make, registrerad partner, sambo, barn och föräldrar, varvid i första hand åsyftas medlemmar i samma etablerade hushållsgemenskap som den som den avlidne varit medlem i. Vidare anges att det dock inte kan uteslutas att även andra personer någon gång kan komma ifråga för ersättning, t.ex. syskon som inte sammanbodde med den avlidne (jfr rättsfallen NJA 1996 s 509 och NJA 2000 s 521).

Annat följer inte av utredningen än att Je och Jo sedan de var tre och ett halvt år respektive drygt ett år gamla haft hushållsgemenskap med NL och BL. Då utredningen inte heller visar annat, får det antas att de efter att ha flyttat hemifrån fortsatt ha sedvanlig och normal kontakt med NL och BL. Med hänsyn härtill och då deras biologiska pappa avlidit när de var mycket små anser nämnden att Je och Jo får anses ha haft en så nära relation till NL att de bör vara

berättigade till ersättning för sveda och värk till följd av dennes frånfälle. Ersättningen bör skäligen utgå med ett belopp om 25 000 kr till var och en.

(dnr 1290-2005)